

Előfizetési árak:

Évesz évre 12 frt.
 Félévre 6
 Negyedévre 3
 Egy hóra 1
 Egyos szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Plettz Fer. Pál könyvnyom-
 dója Nagybecskerek. Tri-
 ticsa 276. sz., hová az
 előfizetések és a lap szét-
 küldésére vonatkozó felszám-
 lások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda

Nagybecskerek.
 Ferencz-József-tér.
 Bauer-féle ház
 hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
 tatnak el. Azonkívül az
 összes hirdetési irodákban

Megjelenik mindennap
 vasár- és ünnepnapok
 kivételével.

A fizetés rendezés.

Nagybecskerek, február 21.

(—s) Az állami tisztviselők fizeté-
 sének rendezéséről szóló törvényjavas-
 latnak részletes tárgyalásához végre
 eljutottunk s ezen stádiumban annak
 sorsa most már egészen biztos. A
 kormány ugyan nem csinált a javas-
 latból pártkérdést, s így annak sor-
 sát csakis az egyéni többség fogja
 eldönteni, de bizunk abban, hogy a
 képviselőháznak józan többségét azon
 magasabb szempontok vezérik, mely-
 lyeket a javaslat helyesen old meg,
 és nem ejtik tévedésbe azon egyoda-
 lu érdekek meg valóiban állítások,
 melyeknek felpanaszoló szerepére az
 ellenzéki szónokok vállalkoztak.

Két fő érdeket kellett a javaslat
 szerkesztőinek szem előtt tartaniok;
 az egyik a tisztviselők anyagi és er-
 kölcsei helyzete, a másik pedig az
 állam pénzügyi helyzete. Amazokén
 lehetőleg valami javítást kellett tenni,
 mert nemcsak maguknak a tisztvisel-
 őknek, hanem általában a közzolgál-
 latot igénybe vevő állampolgároknak
 érdekei azt parancsolják, hogy a hi-
 vatalnokok a megélhetés szerény, de
 kellő eszközeiben részesüljenek, ami-
 ben nálunk elég hiány van; — más-
 részt azonban ép oly mértékben volt
 figyelembe veendő az is, hogy a jel-
 zett javítás nem sértheti érzékenyen
 az állam kasszáját, mert pénzügyi
 egyensúlyunk sokkal újabb keletű és
 sokkal csekélyebb lendületű, semhogy
 a legkisebb gondatlanság azt vesze-
 delmesen meg ne ingathatná.

A javaslat ennek a két érdeknek
 ép oly nagylelkűen, mint óvatosan
 eleget tesz. Nagylelkűen, amennyiben
 a pénzügyi egyensúlynak első gyü-
 möcsét az állami szervezet napszá-
 mosainak, a tisztviselőknek juttatja,
 kik erre régóta várnak s rá is szol-
 gáltak; s óvatosan, amennyiben beéri
 olyan összegnek juttatásával, mely az
 állami bilánczot meg nem zavarja.
 Négymillió forintnál nagyobb az a
 többlet, melyet a javaslat a tisztvisel-
 őknek évenként juttat, s ez a mai
 pénzügyi helyzetben a maximális ösz-
 szeg, melylyel tisztviselőink nemcsak
 azért érhetik be, mivel az nem meg-
 vetendő javulás a mi viszonyaink
 közepette, hanem főképp azért, mivel
 a javaslatot senki sem tekinti végle-
 ges állapotnak, hanem csak első lé-
 pésnek azon becsületbeli adósság le-
 fizetésében, melylyel az állam alkalmoz-
 mási tartozik.

Ezen döntő fontosságú érdekekkel
 szemben egészen alárendelt szerepet
 játszanak azon ellenvetések, melyeket

az ellenzéki szónokok nagyobb részt
 a beérkezett 300 darab kérvényre tá-
 maszkodva folhoztak. E kérvények-
 nek nagy száma mit sem bizonyít,
 mert hisz az nagyon érthető, hogy
 valamely állás- vagy szakbeli alkalmoz-
 mazottak a maguk anyagi helyzetét
 sokkal előnyösebb módon tudják con-
 struálni, mint aminőben az az ösz-
 szesség keretébe beilleszthető. De hát
 ezt figyelembe venni nem lehet, mert
 ez előre is lehetetlenné tenné az
 egésznek reformját. Egy általános és
 nagyszabású reform keresztülvitelénél
 az egyéni érdekeknek el kell némul-
 niok.

Különös vesszőparipája volt az
 ellenzékeknek a rang illetve, most már
 díjosztály-beosztás. Pedig hát e nélkül
 a hivatali hierarchia szervezete nem
 is képzelhető, melynek alapjával azon
 elvnek kell szolgálnia, hogy a kik
 egyenlő javadalmazásban részesülnek,
 azokat egy osztályba be kell sorozni,
 a miben a képeztetés különbözősége
 nem szolgálhat akadályul, mert csak
 természetes, hogy a magasabb képe-
 sitéssel bíró fiatalabb korban jut el
 egy díjosztályba, mint a csekélyebb
 képesítésű, sőt emezt el is hagyja oly
 díjosztályokba lépve előre, melyeket
 ez el sem érhet.

A javaslat általános tárgyalása eze-
 ket a döntő körülményeket mind
 tisztába hozta s így reméljük, hogy
 a részletes a tárgyalás, a §§-ok g.ors
 lemorzsolásával mielőbb véget fog
 érni.

A pápa jubileuma. Rómából írják, hogy
 ritka ünnepélyességek közt folyt le a szent
 atya ötven éves püspökségének jubileuma.
 Már a reggeli órákban az örökváros min-
 den harangja jelezte az ünnep kezdetét. A
 pápa lakosztályát 9 és fél órakor hagyta
 el s a gyóntató székhez vitette magát, ki-
 séretében 100 bibornok és püspök volt nagy
 díszbe öltözve. A hívők — mintegy 60,000
 rendkívüli óvációkban részesítették a szent
 atyát, s a pápa megáldotta az előtte elvo-
 nult közönséget. A fényesen kivilágított és
 virágokkal ékesített templomhoz érve a pápa
 a jelenlevőkhez fordulva csendes misét mon-
 dott. Az urfelmutatás pillanatában harsona-
 hang szólalt meg a történelmi emlékü ezüst-
 trombitákból. Ezután a pápa folytonos
 óvációk közt visszatért lakosztályába.

A fővárosi polgárok vasárnap értekez-
 letet tartottak a terézvárosi kasszinóban és
 nagy lelkesedés közt kimondták, hogy
 hazafias lelkesedéssel támogat-
 ják a kormány egyházpolitikáját.

Orosz fegyverek Ausztriában. Bécből
 írják, hogy Zujev ezredes vez tete alatt
 egy orosz katonai küldöttség fog oda ér-
 kezni, akik felsőbb engedelmével meg fog-
 ják a steyeri fegyvergyárat látogatni. Szó
 van ugyanis arról, hogy mivel az orosz
 fegyverek nem váltak be, az orosz fegy-
 verek részét Steyerben készítették, mint
 az már két év előtt is tervezve volt.

Állami és egyházi függetlenségünk.

Néhány évtized előtt azt a vesze-
 delmes irányt hozták divatba publi-
 cisztikánk egyes chauvinista tagjai,
 hogy a nemzet figyelmét és rokonsz-
 envét azzal akarták megszerezni,
 hogy a tárgyilagos kritika által meg-
 állapított igazság ellenére a könnyen
 hívó nemzettel elhitették a többek
 közt, miszerint a legtisztább jogviszo-
 nyokkal bíró jogállam a magyar ál-
 lam.

E hamis tan amily gyorsan nép-
 szerűsége jutott, oly gyorsan pró-
 bálta a tudományos világ bírálatát
 is, a politikai és sajtóbeli állapotok
 azonban éppen nem voltak alkalma-
 sak arra, hogy e hamis tan elterjedé-
 sét s mély meggyökerezését meggá-
 tolhassák.

A közvélemény, mely igen szive-
 sen elfogadja a neki tetsző és kelle-
 mesnek látszó nézeteket, ugy beczázte
 ez ábrándképeket s ugy fájlalta azok
 megsemmisítését, mint a gyermek a
 színes szappanbuborékot.

Nem a teoriák kedvelése, hanem
 az idők változtával előáramló állami
 és egyházi viszonyok kuszáltsága
 kényszerítette legkiválóbb publicista-
 táinkat, állami, egyházi és nemzeti-
 ségi jogviszonyaink észtevesztő laby-
 rinthjének legjelesebb ismerőjét arra,
 hogy lángelméjével megvilágítsa e
 jogviszonyok kuszált csomóját és meg-
 mutassa azt, hogy erőszakos ketté-
 vágás helyett az életérdekek bonyo-
 lultait üdvösen meg is lehet oldani.

Beksics Gusztáv imént megjelent
 kitünő tanulmányáról szólunk, mely
 a magyar állam sarkkövét, a nem-
 zet függetlenségét világítja meg,
 a miről eddig igen sokan beszéltek
 anélkül, hogy e nimbuszszal körül-
 vett jogkör mibenlétéről sejt-
 mük lett volna. Beksics érdeme, hogy
 az állam ezen erejének, tekintélyének
 és lételének jogköre az állami és egy-
 házi kormányzatban, különös tekin-
 tettel a magyar király apostoli jogaira
 és a katolikus autonómiaira oly
 praegnans és elvitáshatlan határozott-
 sággal lett megállapítva.

Függetlenségünk kodexét nyerte
 Beksics e könyvében a nemzet, mely-
 nek létező, de vitássá peresített füg-

Mai számunkhoz a hivatalos melléklet 36. száma van csatolva.

getlensége Róma és Bécs irányában ezuttal lett először megállapítva.

Bármily nagyok, fontosak és sürgősek másnemű belügyi feladataink, mégis e két irányban való függetlenségünk végleges megállapítása és megörökítése képezi politikai és társadalmi helyzetünk alapkövét. Ennek rendezésével megoldódnak a magyar politikát uraló közjogi és egyházpolitikai kérdések, melyek legujabban oly éles jelleget öltöttek, hogy azok megoldásától függ nemcsak jelenbeli létérdekeink, de a nemzet jövője is.

Bécsics szertelen kiterjedésű közjogi ismeretkörét s történelemtudását már számtalanszor méltatta a sajtó; tárgyilagosságát, ítélőhozásának magas niveauját sehol sem láttuk oly nemesnek, oly méltóságosnak s egyszerűsége oly meggyőzőnek, mint e művében, amely tulajdonságok annyival inkább minősítendőek érdemnek, mivel a politikai és felekezeti szenvedélyek tékeit a talmipubliczisták, sophista államférfiak és a chauvinizista felekezeti izgatók immár szertetépték s vak elfogultsággal áttörtek azokon a korlátokon, melyek Magyarország államiségének s a magyar nemzet souverainitásának határait jelezték évszázadok óta.

Honfui örömmel ajánljuk Bécsics művét a magyar nemzet művelt osztályának figyelmébe, mert általa tisztázottak a nemzet jogai és valódi értékére szállítatik le a felekezetiességnek áldatlan izgatása.

A magyarországi katolikus egyház világi és egyházi elemeinek egyetértése érdekében vált kívánatosná, hogy midőn az egyház külső adminisztrációjának lehető függetlenítésére törekszünk, egyszersmind védjük a magyar államiséget s a magyar nemzeti souverainitást.

Bécsics kitűnően bizonyítja azt, hogy az egyház és állam szövetsége a külső adminisztrációban szépen

megvalósítható, mivel, mint helyesen mondja: „az egyház és állam belső kapcsolatának fenntartása nemcsak nincsen ellentétben a katolikus felfogással, hanem egyenesen következik abból. Az egyház érdeke nem az, hogy az államtól különváljék, hanem hogy azzal szoros összeköttetésben maradjon.

A szellemes fejtegetések tömkelegéből hatalmasan emelkedik ki az a tény, hogy a katolikus egyház és magyar állam közt 900 éven át szövődött benső viszony számai nemcsak szét nem szakadoztak, sőt eme szálak egymémelyike épp oly erős ma, mint bármikor volt ennekölte.

HIREK.

A közegészségügyi bizottság ma délután 3 órakor ülést tartott. Ez az ülés leírásáról lapunk holnapi számában közlünk részletes tudósítást.

A hajósegyet közgyűlése. A „Torontál” korcsolyázó- és hajósegyet tegnap tartotta meg évi rendes közgyűlését Rónay Jenő főispán elnöke alatt. Jelen voltak: Daniel László alispán, Mihálovics Ödön dr., Réczey Gyula, Szöllösy Kálmán, Véghe Lajos dr., Mesterovits Pál, Bielek Mihály, Magyar Károly dr., Vécsey Zsigmond, Hadfy Károly, Filkovich Boldizsár és Zsirus Mihály.

Az egybegyűlteket Rónay Jenő főispán üdvözölte szíves szavakkal, majd az egyet múlt évi működését tárgyzó évi jelentés terjesztett elő. A jelentésből kiemeljük a következőket: Az egyet tulajdonát képező, fából készült hajóház a múlt év folyamán lebontott, s helyén egy szilárd anyagból épült hajóház állított fel, úgy hogy az egyet ma egy teljesen szilárd anyagból épült, s a cseloknak teljesen megfelelő hajóház, korcsolyacsarnok, tornaterem és a szükséges mellékhelyiségekből álló épület

tulajdonában van, melynek értéke 7400 frtra tehető.

Az egyet céljára a múlt év folyamán két hajó szerzetett be, egy régi hajó pedig eladatott, minélfogva a hajóállomány jelenleg 10 hajóból áll, melyek értéke a leltárban 2300 frtra van felvéve, míg az egyet tulajdonát képező egyéb leltári tárgyak 464 frt 61 krral szerepel, úgy hogy az egyet vagyona ingókban és ingatlanokban 10,164 frt 61 k r. A múlt évben még két hajó rendeltetett meg, úgy hogy a hajóállomány 12 re fog emeltetni.

Az egyetnek az 1891-ik év végével 32 tagja volt. Az 1892-ik évben 4 új tag vétetett fel, egy tag eltávozása végett kilépett, egy pedig elhalt. Így a taglétszám az 1892-ik év végével 34 volt.

Az egyet az 1892. évben három közgyűlést és 10 választmányi ülést tartott.

Az egyet működésére vonatkozólag jelenti az elnökség, hogy az egyet a Szegeden tartott versenyeken tevékeny részt vett, de egyedül csak Feilitzsch Berthold báró egyleti tagnak sikerült a skiff-vándordíjat elnyerni, miért is a közgyűlés jegyzőkönyvében mondja ki legmelegebb hangon elismerését.

Az elnöki jelentés azután sajnosan konstatálja, hogy az egyleti tagok egy része a hajózási sportot elhanyagolja és az iránt közönyt nyel viseltetik.

Végül jelenti az elnök, hogy a tiszai regatta-szövetkezet az országos szövetkezet részére egy versenydíjat alapított, melyhez az egyet is egy harmad részzel, azaz 100 frttal járult.

Az elnöki jelentést az egybegyűlt tagok tudomásul vették, a pénztárnoknak és a számvizsgálóknak pedig megadták a fölmentvényt. Az egyet tagjai azután elhatározták, hogy Feilitzsch Berthold báró eljegyzése alkalmából üdvözlik s szerencsekívánataikat táviratilag közlik.

Az ülés végén Rónay Jenő elnök köszönetet mond a jelenvoltaknak megjelenésükért s reményét fejezi ki, hogy az egy-

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Szegény katona.

— Guy de Maupassant novellettje. —

Minden vasárnap, mihelyt a katonai szolgálatról megszabadultak, ketten utnak indultak. A kaszárnyát elhagyva, jobbra tértek; nagy és gyors léptekkel átszelték Courbevoir falvát, mintha egy katonai indulót csináltak volna. De alig hagyták el a házakat, lassu léptekkel mentek a poros országuton, mely Bezon felé vezetett.

Mindket katona kicsiny, sovány ember volt. Majd elveszték a nagy katonakabátban, mely nekik oly hosszú volt, hogy kezők alig látszott ki belőle. A veres nadrág is tulbőségben szenvedett. A magas csákó alól két bretagnainak halvány, sovány arcza kandikál elő. — Arczokról szintén állati naivitás tükrözött le. — Kék szemekben csendes nyugodtság ült.

Az egész uton egy szót sem szóltak. — Gondolataikba voltak elmerülve. Midőn Colombes és Chaton keresztutjához értek, a fém alá vonultak, levették csákóikat, mely fejüket erősen nyomta és felszarították homlokukra verődött izzadságukat.

De nem sokáig tartottak pihenőt. — A szivők nem engedte nyugodni. — Huzta, vont.

Bezon hidján, hol a Szajna szép simán folyt keresztül, egy darabig állva maradtak. El-elnésték a futó habokat, a kis kavargó habgyűrűket. — Mig a partok üde

zöld kalászszaal voltak beborítva, a meddig a szem látott.

— Milyen szép vidék!

— Ép olyan, mint a mi szülőföldünkön, Plouzivonban Zöld és végtelen.

Ujra tovább mentek, de most szorosan egymás mellett lépdeltek, mintha egymásnak lehetéből szülőföldjük levegőjét akarnak kiszívni. Mint színes képek tűntek fel és le vidékük minden kis tájéka és vidéke. Édesen jól eső érzés töltött be az egész lenyűkét.

Gánidec Luc és Kerderen Jean csendes léptekkel haladtak tovább, mind tovább. Deltájban megérkeztek Bezon falujába. Épen idejében értek a határhoz, mert ez időben szokott a cselédeány jönni, hogy a tehenet megfejji, mely kopár mezőkön kerdözött.

Nagyon megörültek látásán. Fehér bádogajtárjára rásütött a ragyogó déli nap és ők nem a leány üde arcát, hanem a sajtárt nézték, mert egyik sem mert hozzá szólani. Mindamellelt szerfólott örültek látásán, ki erős, magas leány volt. Veres haja nagy fonatban csüngött vállain. Arcza a levegőtől és a naptól duzzadó és barna piros volt.

— Jó napot! — szólt egyszer a leány, midőn már egyszer látta a katonákat a mezőn ülni. Mindig ide jöttek?

Ganidec, ki kevésbé volt olyan félénk, mint társa, megszólalt:

— Igen, mi itt kipihenjük magunkat. Es volt minden. A rákövetkező vasár-

nap azonban már nevettek a leányra. A leány kaczagva mutatta fehér fogait.

— Mit csináltak itt? — azt nézik talán hogy miként nő a fű?

— Az lehet! — válaszolta jókedvűen Luc.

— Nagy türelem szükséges hozzá, mert a fű növése lassan megy, viszonzta a leány és elment, de midőn a tele kannával visszajött, megállt az ifjak előtt.

— Akartok talán egy csepp tejet? Nagyon üdítőleg hat a száraz torokra.

Kis kaczer hajlással átnyújtotta a kannát. Luc ivott először. Kis kortyokban szörpölgette az édes nedűt, mert óvatossan nézte, hogy nem ivott e tui sokat. Astán átadta a kannát Jeannek.

A leány csipőre tett kezekkel kedvtelve nézte azt az örömet, melyet kis ajándékával a két ifjunak okozott.

— A viszontlátásra a jövő vasárnapig: — mondta végre és kannáját fejére helyezve, dudolva távozott.

A két katona szemével követte a leányt mindaddig, míg a virágzó hogy el nem takarta szemök elől.

Midőn a következő vasárnap a kaszárnyát elhagyták, Jean így szólt Luchos:

— Nem volna jó neki valamit vásárolni? Rövid tanácskozás után 2 souért bonbont vásároltak. Gyorsabban reggeliztek, mint rendesen és izgatottan várakoztak. Először Jean vette őt észre: „Itt van”, mondta.

„Igen itt van, felelte Luc.” A leány messziről mosolygott és kérdé: „Hogy vagytok?” Azok ketten egyszerre felelték, de

let tagjai a jövőben még nagyobb buzgalommal és lelkesedéssel fogják felkarolni az egyesület ügyét s azt még nagyobb virágzásra emelik. Az egyesület multja és eddigi rohamos fejlődése feljogosít ama reményre, hogy az egyesület rövid időn egyike lesz az ország legvirágzóbb sport-egyleteinek.

A közgyűlés az elnök lelkes és hosszan tartó megéljenzésével ért véget.

— A „Magyar Olvasó-kör“ egy derék szerb tagja. A nagybecskereki „Magyar Olvasó-kör“ tegnap esti választmányi ülésén zajos éljenzéssel vették tudomásul, hogy a kör az utóbbi hetekben mintegy hatvan taggal szaporodott. A taggyűlésekben a legnagyobb buzgalommal fejt ki Romkay Nándor, a kör egyik alelnöke, ki a tegnapi választmányi ülésen is — újra tíz új tagot jelentett be. Érdekes volt, midőn Romkay a bejelentett tagok közt Dimitrievics György mellencei földbirtokos nevét olvasta föl, megjegyezte, hogy a mikor Dimitrievics urat fölhitva a körbe való belépésére és megismertette vele a kör céljait, Dimitrievics ur nyomában aláírta az ívet és egy évi tagsági díjat lefizetve, ezeket mondá: „Én jó szerb vagyok, de testestől-lelkéstől hű magyar honpolgárnak tartom magamat és mint ilyen szívesen segítem elő a kör céljait.“ A választmányi ülés zajosan megéljenzte derék szerb polgártársunkat, a mit is — a szép példa kedvéért — szívesen hozunk nyilvánosságra.

— A szép Nádia nálunk. Ezuttal nem Deréki megdöbentő színművének alakjában fog megjelenni a színházban a szép Nádia, hanem ő maga, valóságos alakjában, énekes társulatával együtt. Agrennew Dimitri szép leánya ugyanis, a ki mint tudva van, megvált atyja társaságától, s egy külön énekkart alakított, márczius hó első felében körutat tesz Délmagyarország nagyobb városaiban, s ellátogat hozzánk is. Hangversenye a kitűnő orosz énekkarnak, mely legutóbb Ausztriában és Bécsben

a czukrot nem merték átadni. Végre Luc kisütötte: „Hoztunk neked valamit.“

— Mit? kérdé a leány. Jean pirulva nyújtá át a kis csomagot. A leány enni kezdett, amazok pedig gyönyörrel néztek. Végre elment megfajni a tehenét és visszajövet ismét megkínálta őket tejjel.

A következő héten sokat beszéltek róla, vasárnap pedig már hosszasan beszélgettek együtt, sőt a leány arra is rászánta magát, hogy közibük üljön, egyik és fecsgejen velök minden az őket érdeklő dologról. Azután a leány vasárnaponként szilvát is hozott magával, megvendégezte a katonákat és oly vig kedvet öntött beléjük, mint a milyen a csiripelő madárkáké van.

Egy kedden azután Luc engedélyt kért a kimenésre és — a mi eddig sohse történt — este 10-kor jött haza Jeant nyugtalanítva a szokatlan dolog, de nem szólt. Pénteken Luc ismét engedélyt szerzett és egyik szobatársától 10 sout kért kölcsön. — Következő vasárnap együtt mentek ugyan, de mind a kettő igen nyugtalanul látszott. Szótlanul mentek a rendes hely felé, hol minden vasárnap pihenni szoktak. Nemsokára megjelent a leány. Mikor már közel volt, Luc felállott; a leány letette a sajtárját a földre, Lucot megölelte, megcsókolta azután csevegni kezdtek.

Szegény Jean felindulva nézte őket, de egyetlen szót sem volt képes szólani; de már most értette társának különös magaviseletét.

aratott diadalokat, márczius hó első napjaiban lesz a városi színházban. A hangverseny iránt máris nagy az érdeklődés.

— **Mükedvelő operanékesek.** A pancsovai dalárda énekesei nem kisebb dologra vállalkoztak mint arra, hogy Mascagni világhírű operáját, a „Cavalleria rusticana“-t előadják. A merész vállalkozás sikerült s a derék énekesek fáradságát mult vasárnap viharos taps koronázta. Nekünk ez a siker annál feltűnőbb, mert hiszen Nagybecskereken, mely város pedig nagyszámú intelligenciájáról híres, nem akad egy oly egyesület sem, mely egy férfinegyest tudna élénkíteni. Pedig mi már beérnők azzal is. Arra meg éppen nincs kilátás, hogy a régi dalárda feltámadjon, vagy egy új dalegylet alakulna, mely a magyar ardalápolását és terjesztését tűzné ki céljául.

— **A német színészek,** a kiknek e hó közepén kellett volna megkezdeni előadásukat a színházban, nem tarthatják meg Nagybecskereken előadásukat, mert a belügyminiszter az igazgatótól megtagadta a koncessziót.

— **Köszönet.** Az alulirt elnökség mely háliját fejezi ki Frankl Károly urnak, Bocsár község lakójának 10 frt nemes adományáért. Eisenstädter Julia, az izr. nőegylet elnöke.

— **Lugos magyarosodik.** Lugos magyarosodási törekvéseire enged következtetni az, hogy az ottani kereskedők társulata magyar elnököt választott Dengi József tanfelügyelő személyében. Ezután tehát otthonosabb lesz a kereskedők körében a magyar szó, és az üléseiről felvett jegyzőkönyvek is magyarul lesznek kiállítva. A magyarosodásnak már is szép jelét adták az ottani nagyobbára román és német nyelvű kereskedők, mikor az egyesület elhatározta, hogy magyar tannyelvű kereskedelmi iskolát fog felállítani.

— **Kísérlet ekrafitbateriákkal.** Temesvár közelében a Temes Béga szabályozó társulat érdekes robbantási kísérletet tett a giródi hid romjain. A robbantás célja egyrészt az volt, hogy jégzajlás esetére a hidoszlopok eltávolítása által szabadabbá tegyék az utat, másrészt pedig az, hogy

Luc és a leány elindultak a tehen után, Jean tekintetével követé őket; látta, mint mennek messzebb. Végre elértek a tehenet; a leány fejni kezdett és midőn készen voltak, elrejtőztek előle.

Jean meredt tekintettel nézett jó ideig arra a helyre, a hol eltűntek; de tökéletesen képtelen volt arra, hogy gondolatait tisztázza. Végre ismét eltűntek. A sajtárt most Luc hozta. Végre odaértek, többször megölelték, csókolták egymást és a leány elindult hazafelé.

A két katona szótlanul ült egymás mellett. Midőn végre jött az indulás ideje, minden beszéd nélkül felálltak mindketten és elindultak.

Nemsokára a becousi hidra értek és mint rendesen szokták, megálltak, hogy megbámulják a folyó hömpölygő hullámain. Jean meredten nézett a habokba. „Nem iszol egy keveset? kérdé Luc. Ebben a pillanatban Jean kihajolt a korlátan és egy másodpercz múlva eltűnt a folyóban. Luc még látott később egy sapkát és egy kidugott kézfejt és azután többé semmit. — Luc alig birt annyira magához jönni, hogy lármát üssön. De a lármára előjött halásznak nem sikerült Jeant kimenteni. Egyedül ment haza a kaszárnyába. Ott töredezett hangon beszélte el: „Szegény — kihajolt — igen — leesett — eltűnt!“

Hej, ha előre tudta volna!

(Francziából.)

a hidrotechnikai szolgálat orgánumai gyakorlatot nevezzenek az efféle munkákban. A munkálatot Ibl Lajos vezette. A robbantást először ekrafitölténybateriákkal kísérlették meg; ezzel azonban nem sikerült a művelet, azért, mert a gyutacsok a vízben nem tudták az ekrafitot felrobbantani. Később dinamittal tették meg a próbát és ekkor sikerült a robbantás; egy pillanat alatt eltűntek a hidoszlopok a víz felületéről.

— **Árad a Duna.** Napról-napra nagyobb a veszedelem, mely az ország egy részét fenyegeti. A Duna lassan bár, de folyton árad, s fölé, hogy piszkos hullámai előntik fővárosunk alantasabban fekvő helyeit s elárasztják a vidék buzatermő földjeit. — Budapestén elérte a vízállás az 5 méter 1 centimétert, s ennek következtében elzárták a zsilipeket és megkezdték a szivattyuzást. Azonkívül tartalék-mozdonyokat állítottak fel készenlétbe és a veszélyeztetett városrészekben megalakították az árvizbizottságokat. Nagy a veszedelem Pozsonyban is, ahol szintén rohamosan árad a Duna s naponként 20–25 centimétert árad. Áradást jelentenek Komáromból és Vácztól is, s így könnyen megtörténhetik, hogy a Duna kitör medréből és nagyobb károkat fog okozni.

— **Kigyó a paradicsomban.** Egy szegedi polgártárs veszedelmes kalandon ment át a horvátországi Bród városban. Palotás József szegedi vasuti munkás ugyanis Bród város egyik tiszteletreméltó vendéglőjében, mely a „Zum Teufel“ felelmes címet viseli, reggelig mulatott, s azután uri vágyai támadtak és elhatározta, hogy meg fog fürdeni. El is ment a gőzfürdőbe, de ott tudtára adták, hogy férfinék ott nem lehet fürdeni, mert a nők napja van. Palotás azonban beosont egy fürdőkabinba, és női ruhába bujt, de persze nem rendelkezvén a kellő női bájjakkal, és mert — horrendum dictu — szakála is volt, észrevették férfi létét, és kidobták a fürdőből. Palotás aztán elzárta a gőzerőt szabályozó készüléket, úgy hogy a kazán majdnem szétrobbant. Szerencsére észrevették s a bródi rendőrség a szegedi kollegákat kérte fel, hogy a szegedi magyarnak magyarázzák meg, hogy Bródban sem egyformák a férfiak az asszonyokkal.

— **A hazai főiskolák hallgatóinak száma.** A hazai egyetemeken, műegyetemen, jogakadémiákon és jogliceumokon az 1892–3. tanév I. felére beiratkozott hallgatószám a következő volt: Budapesti tud. egyetemen hittudományi hallgató 85, joghallgató 1905, orvostanhallgató 883, bölcsészethallgató 349, gyógyszerészeti hallgató 148, rendkívüli hallgató 210, összesen 3580. Kolozsvári tud. egyetemen joghallgató 270, orvostanhallgató 122, bölcsészethallgató 77, mennyiségtan természet-tani hallgató 37, gyógyszerészeti hallgató 49, rendkívüli hallgató 20, összesen 575. Műegyetemen mérnöki szakosztály hallgatója 413, gépészmérnöki szakosztály hallgatója 248, vegyészeti szakosztály hallgatója 25, egyetemes szakosztály hallgatója 7, építészeti szakosztály hallgatói 82, rendkívüli hallgató 33, összesen 808. Pozsonyi kir. jogakadémián joghallgató 121, rendkívüli hallgató 2, összesen 80. Kassai kir. jogakadémián joghallgató 78, rendkívüli hallgató 2, összesen 80. Nagyvárad kir. jogakadémián joghallgató 88, rendkívüli hallgató 16, összesen 104. Egri érseki jogliceumon joghallgató 51, rendkívüli hallgató 6, összesen 57. Pécsi püspöki jogliceumon joghallgató 73. Kecskeméti ref. jogakadémián joghallgató 55. Debreczeni ref. jogakadémián joghallgató 161, rendkívüli hallgató 3, összesen 164. Mármaros szigeti ref. jogakadémián joghallgató 59, rendkívüli hallgató 2, összesen 61. Sárospataki ref. jogakadémián joghallgató 50, rendkívüli hallgató 1, összesen 51. Eperjesi ág. ev. jogakadémián joghallgató 88.

— **Jégsport Brüsszelben.** Mult héten a brüsszelek nagy csodalkozására a tramway-kocsik és omnibuszok ily fölirotokkal jelentek meg: „Autorizált korcsolyázás. A laekeni királyi kastély tavai szilárdul be-fagytak s a korcsolyázóknak egytől négyig rendelkezésükre bocsátották. Mindenki, a kinek Brüsszelben korcsolyája van, megmozdult. A királyi birtok egy mértföldnyire húzódik a csatorna két partjának mentén, a közönség elől rendszeren el van zárva. A vas park rácsozatának, hol két granatos állt őrt, a korbáczok küldöttel gyűjtöttek s este telepenzarczákkal tertek haza. A park két tava gondosan le volt söporve és éjjel megöntözve, s a triss kristály-jég csillogott a nap sugaraitól. A nagyobb tó egészen körül van veve magas fak által, melyeknek jeges ágai csodaszép keretet kepeztek az ideális jegypályához. A tó végét a szilárdul befagyott nagy cascadi kepezi, melynek óriási jegcsappal, ott, hol a nap éri, szivárvány szívekben csillognak. A másik tó a bejárattól kissé tavolabb fekszik s azért nem oly látogatott, mint az előbbi. Valtozatos hajlásokban húzódik egy halom labainál, melynek csussan az 1892-ben a leégett kastély romjai allanak. A kormány a tó partján tagas ruhatarakat állított, valamint hosszú padokat, melyek alá egy labnyi magasságban száraz szalma van szórva. — A szabadban, nem nagy távol-ságokra egymástól, famagtyák lobogtak. Henriette királyné Klementina hercegnővel éienk részt vettek a jégsportban s mindketten jó korcsolyázóknak mutattak magukat. A király hadsegével a tó körül sétálgatott, józúeket nevetett, ha valaki el-esett és gyönyörödött a magukat szívesen produkáló műkorcsolyázókban. A mult hét mindenik napján a két tó jegen hat-nyolc-ezer ember mozgott. Az olvadás persze a laekeni jegmútságnak is végét szakította.

— **Bosnyák szédelő.** Szerajevóban egy szélfamos torok be szokott állítani a nem mohamedanok házaiba és ott a legna-gyobb fajtalmat színelve, sűrű könyeket hullatva, esedezik segítségert, azt adván elő, hogy most épen egy órával az előtt meghalt a felesége és nincsen annyi pénze, hogy a halottat eltemesse. Persze a jószívű emberek megkönyörülnek rajta és adnak neki egy pár garast. A török aztán tovább megy házról házra és eljász-sza ezt a komédiát, holott senkije sem halt meg, különben is a mohamedánoknál teljesen ingyen temetik el a halottakat. Ez a szélfamos, Mehmed Kotorija. Több-ször büntetett előéletű gonosztevő.

Irodalom és művészet.

* **Az Ország-Világ** 4-ik füzeté (7-8 ik szám) külön is megjelent s mint a szép-irodalmi híriappiacznak egyik kiváló disze-vel, méltónak találjuk lapunkban is foglal-kozni vele. Ezt a kitűnő szépirodalmi képes-heti lapot kiváló gondnal Benedek Elek szerkeszti, kit e munkájában Magyarország legjelesebb írói támogatnak s kik ugyszói-van ez általánosan kedvelt lap hasabjain-adnak egymásnak szellemi találkat. — A lap ezen füzetének gazdag és rend-kívül változatos tartalmából fölemlítjük: „A zöld gyepen“, eredeti regény, Benicz-kyné-Bajza Lenkétől. „Aurette“, regény, Greville Henriktől, fordította Dolores. El-beszélések: „A paraszt“, Szigmatól. „Pal-ur“, írta Paral Bertalan. „Az én hollóm“, írta Redfield B. „A tűz“, írta Vértési Gyula. „Egy reporter életéből“, írta Gaál Mózes. „A dunapentelei forradalom“, írta Körösi László. Ismeretterjesztő cikkek. „A szé-kely havasokon“, írta Lakatos Károly. „Fényképezés távirati uton“, K. L. tól. „Monstrumok és csodaemberek“ stöbb mások. Költemények: „Jelenés“, írta Gáspár Imre. „Szegeden“, írta Pap Zoltán. „Netárd ki...“, Ku csár Ferencztől. „Dal“, Gerő Károlytól. „Dalolj, szeress...“ Lithvay Viktóriától. Heti tárczák „A hétről“ cz. alatt a „Szé-kely Huszár“ kedvelt tárczairó tollából, jóízű humorral s itt-ott éles sarkazmus-

sal vannak elmondva a heti események. A rendes rovatok a művészi s más hazai és külföldi fontosabb események nyujtanak bő és elég kimerítő értesítést. A ké-ppek művészi, mint technikai szempont-ból itélve, méltán foglalhatnak helyet e díszes füzetben. A külsőleg is csinos la-pot csak olcsósága teszi még ajánlóbbá, mert előfizetési ára egész évre 8 frt, fél-évre 4 frt, negyedévre 2 frt, egy óra 70 kr. Egyes szám ára 16 kr., és a kettős számú füzete 30 kr. (Szerkesztőség és ki-adóhivatal: Budapest, Erzsébet-körút 12.)

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése február 21-én.)

Budapest, február 21. (A „Toron-tál“ eredeti távirata.) A képviselő-házban ma az igazságügyi miniszterium táblázatát tárgyalták, melyhez öt mó-dositványt nyujtottak be.

Szilágyi és Polonyi között hosszabb vita fejlődött ki, s hosszabb vita után egy módositvány kivételé-vel a módositványokat mind elve-tették.

Szilágyi azonban megígérte, hogy 100 irnokkal többet fog előleptetni.

A honvédelmi táblázatot vita nél-kül elfogadták, de vita alá került a törvényjavaslatnak a lakbérpénzre vonatkozó része.

Wekerle szintén beszélt s elfo-gadta gr. Batthyány Tivadar azon indítványát, hogy Fiume Budapesttel a lakbéréket illetőleg egyformán első osztályba soroztassák.

Az ülés végén Wekerle betérjesz-tette május 30-ig meghosszabbítandó indenításról szóló törvényjavaslatot.

Edelsheim halálai.

Budapest, február 21. (A „Toron-tál“ ered. távirata.) Edelsheim-Gyulay Lipót báró, nyug. hadtestparancsnok, halálhíre terjedt a fővárosban. Orbánca és tüdőgyuladása van, állapota annyira aggasztó, hogy környezete el van készülve a legrosszabbra.

A kisebbség felebbezése.

Budapest, febr. 21. (A „Toron-tál“ eredeti távirata.) Pozsonyból táviratozzák, hogy a autonómia kisebb-ségben maradt pártja, mely ellenezte a bizalmatlansági szavazatot, felel-be-zést küldött a többség határozata ellen, melyet a hercegprimáshoz czime-zett, e felebbezésben kifejtik, hogy a hitközségnek más a feladata, mint-hogy a kormány egyházpolitikájával foglalkozzék.

Ruthének a pápa ellen.

Budapest, február 21. (A To-rontál eredeti távirata.) Lembergől távirják, hogy a lembergi ruthén ház-ban a pápa jubileuma alkalmával a ruthén diákság tüntetett a pápa ellen. Mikor a metropolita közérjük lépett, a diákság pereátot kiáltott, s a metro-polita ünnepi beszédét többször fél-beszakították.

A sajtó a rendőrség ellen.

Budapest, febr. 21. (A „Toron-tál“ eredeti távirata.) A párisi sajtó erősen kikel az ottani rendőrség ellen egy vigyázatlanságból elkövetett bak-lövés miatt. Egy előkelő család pa-

naszt tett egy Pascal nevű fiatal asszony ellen, ki a család kiskoru fiát behálózza és könyörtelenül kizsákmá-nyolja. A rendőrség előállította Pas-calnét, de emberei nem a szóban levő Pascalnál tettek látogatást, hanem betértek Pascal törvényszéki elnök özvegyéhez, egy 78 esztendőes tisztos matronához s azt hurczolták el.

Baross mauzóleum.

Budapest, febr. 21. (A „Toron-tál“ eredeti távirata.) Lukács minisz-ter megbizta Berczik Gyula műszaki tanácsost és műépítést, hogy készítse el a Baross-mauzóleum tervezetét. A síremléket a klobosuci temetőben fog-ják felállítani, a család által kijelö-lendő helyen.

A tüdővész pusztítása.

Budapest, február 21. (A „Toron-tál“ eredeti távirata.) A „Közegész-ségügyi Közlöny“ szerint Magyaror-szágon átlag 60,000 ember hal meg évente tüdővészben.

A zantei földrengés.

Budapest, február 21. (A „To-rontál“ eredeti távirata.) Végleg megállapították azokat a károkat, a-miket a zantei földrengés okozott. A hivatalos becslések szerint a kár nyolcz millió drachma.

Jutalmak a keleti akadémián.

Budapest, február 21. (A „Toron-tál“ ered. táv.) A közoktatásiügyi és kereskedelmi miniszterek segíteni akar-nak azon a hiányon, hogy a keleti tartományok osztrák magyar konzulátusainál alig van magyarul tudó hivatalnok. Épen ezért 1400 forintot utalványoztak ki a keleti akademia oly jelesebb hallgatói közt, akik ma-gyarul tudnak és hajlandók a keletre tanulmányutra menni.

Kreccányi Berlinben.

Budapest, február 21. (A „Toron-tál“ eredeti távirata.) Kreccányi Ignác smert színigazgató rövid idő alatt Berlinbe megy társulatával és az ottani Apollo-színházban fog magyar előadá-sokat tartani.

Különcz ember.

Budapest, február 21. (A „Toron-tál“ eredeti távirata.) „Az elrothadt milliók bolondja“ czimen a párisi lapok szenzációs rablás hírért közlik. El Párisban a Champs Eliséen egy palotájában egy vén különcz, aki soha házából ki nem mozdul, cselédet nem tart, petróleum-kályhán maga főz, gyönyörű butorai gondozás híján por-ral lepődnek be, vagyona pedig pusztul anélkül, hogy tudná. Tegnap a ház falán álarcos rablók törtek be, az öreget megkötözték és 30,000 frank kész pénzétől megfosztották. Mikor a rablók távoztak, valahogy a rácsos kapuhoz vonszolta magát s rendőrök-ért kiáltozott. A rendőrség még nem akadt a rablók nyomára. A vén kül-önczöt senki sem sajnálja, mert egy sarokban egy millió értékű rothadt papirokat találtak, melynek szelvé-nyeit évek óta nem váltotta be.

Közgazdaság.

Délutáni tőzsde.

Budapest, február 21. (A „Torontál” eredeti távirata.)

Gabna:

Buza tavaszra 7.49—52.

Buza őszre 7.60—62.

Tengeri máj.—jun. 4.76—77.

Zab tavaszra 5.59—60.

Káp. r. aug.—szept. 12.—12.10.

Erték:

Osztrák hitr. 328.90—329.—

Magyar hit. r. 380.75—381—

Magyar aranyjárdék 116.05—116.10.

Koronajárdék 95.40—

O. m. á. v. k. 308.—

Déli vasut 99.87—100.

Rima-murányi 197.25—

Délután 4 órakor:

Osztrák hitelbank 329.

Sertésvásár.

— A budapest-kőbányai sertéskereske delmi csarnok távirata, február hó 21. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klg. sulyban) 51.—52 krig. Öreg közép (páronként 300—400 klg. suly) 51.—52 kr. Fialat nehéz (páronként 320 klg. sulyban) 50.—50¹/₂ krig. Fialat közép (páronként 251—320 klg. sulyban) 54—55 krig. Fialat könnyű (páronként 250 klg. sulyban) 51.—52 krig. II. Magyar szedett: Nehéz (páronként 280 klg. sulyban) 51.—52 kr. Közép (páronként 220—280 klg. sulyban) 51—52 krig. Könnyű (páronként 220 klg. sulyban) 51—52 krig. — Szerbiai: Nehéz (páronként 260 klg. sulyban) 51.—51¹/₂ krig. Közép (páronként 220—260 klg. sulyban) 50¹/₂—51. Könnyű (páronként 220 klg. sulyban) 49—50 krig. Sertéslétszám 1893. február hó 17-ik volt készlet 99,247 drb. 1893. feb. 18—19. felhajtott 1676 drb. 1893 február hó 18—19-ik elszállított 1441 darab, feb. 20-án maradt készletben 99,282 darab.

REGÉNY-CSARNOK.

Málnássyné.

— Elbeszélés. —

Írta: Scossa Dezső.

7-dik folytatás.

A Málnássy-ház kapuja hát állandóan csukva maradt azután is, mikor György ur tetemeit elszállították a családi sírbolt nedves ölébe, oda a Hosszúhegy oldalán álló kicsi kápolnába, a többi ösök porai mellé.

Mindennap meglátogatta azt a szép özvegy, friss koszorút helyezve el az ideiglenesen alkalmazott fakeresztre, melyet csakhamar díszes márványlap váltott fel a kápolna falán. A péterfalvaiak megszokták a gyászos, halvány fiatal asszony mindennapi sétáját, de érdekléltek kísértek viselkedését.

— Nem fog újra férjhez menni! Nincs hozzá kedve! — azt mondták.

— A teljes balorsnak meg van az az előnye, hogy megadja a kétségbevonhatatlan mártírságot. A hiány nélküli fájdalom hizeleg a hiúságnak — vélték mások.

Elfelejtették, hogy az erőszakosan szét-tépett boldogság az, a mely inkább keresi a folytatását. Ha özvegyiségre jut a nő, miután egy lassu és bátorságát kimerítő halálközdelemnek volt tanuja, hosszú ideig megmarad emlékezetében az orvoság és betegápoló szerepe. De midőn a halál erőszakosan tépte szét a csókok és kölesönös gyöngedségek rózsalánczát, a szív és ajak szerelmi ingert érez, a mely csak új házasságban leli kielégítését. Az aggászúsek és vén özvegyek tele lármázzák a világot: ez mosolyog s jó szívvvel nézi az új tavaszt, mely számára felvirul.

Körülbelül ez volt a meggyezészte elterjedt vélemény a szép özvegy jövődjéről. Csak az volt a kérdés, ki lesz a boldog

a ki az özvegyi fátvált fehér homlokáról leemeli.

És megindult a verseny. A puha, kicsi, fehér kéz, a vele járó dus hozománynyal, édesnek látszott a fáradozásra, — mert hiszen nyilvánvaló volt már, hogy az elhalt férj oly pazar volt vagyónavalis mint gyöngedségével és nejét tette általános örökösévé.

A péterfalvaiak hát ezentúl sűrűn látták a vidéki nemesek felvonulását. Közös titkos czélja volt valamennyinek s ez a titkos czél a Málnássy-ház rácsos ajtajához vezetett, mely csufolódo griffjeivel és kőoroszlányaival könyörtelenül állta útjukat.

A szép özvegy nem sietett szabadságát felhasználni, a mi az ő helyzetében más nőknek talán első dolga lett volna. Ha a tél megakadályozta is mindennapi sétáiban férje sírjához, összeinte fájdalommal gyászolta, s azokat, a kik vigasztalni akarták, el sem fogadta.

Épességgel nem voltak tehát tisztában szándékaival s a kikoszorozott látogatók türelmetlenül várták a gyászév leteltét, a mitől minden reményük teljesültét várták.

Lassan érkezett el az, de elérkezett, közeledésével száz bajt okozva tekintetes Karándy Dániel urnak és sek je estét szerezve Foglár Benczenek, a kiket a kérdezősködők ostromoltak; nem is számítva a kis doktort, ki mint a ház barátja, a szép Arankát szentnek tartotta és mint ilyet csak főhajtással emlegette.

Mikor aztán a gyászév csakugyan letelt a Málnássy-kapu még igazabban becsukódott, a helyett, hogy vendéglátásra szárnyait kitérta volna. Foglár Benczenek, a szép özvegy atyjának hirtelen halála okozta ezt. Szegény, nem bírta el a jóllétet, a mely most, hogy veje meghal kettőzött mértékben jutott osztályrészéül; — összeroskadott alatta.

Aranka hát egyedül maradt a nagy világban, — egyes egyedül. Lehetett volna-e kedve a sorscsapások hirtelen egymástánjában, mindarra, amire az ő titkos imádói csábítani szerették volna? — lehetett-e reá nézve kettős gyászában öröm, de még a remény vékonyka szála is?

Az udvarlók bosszusan tértek ki e fatális esélyek láttára s ha valami messze fekvőt, valami kivihetlent, lehetlent akartak kifejezni, csak úgy mondták:

— Majd akkor, ha a Málnássyné kapuja megnyílik.

Az egész megyében közmondásossá lett ez.

Az a központ, a mely Péterfalván a közelet embereit egyesítette, a „Proféta” volt. Nem valami modern hotel, villanyos csengettyűkkel, futószőnyegekkel és tükrös lépcsőházzal, csak afféle „fogadó,” a milyen kis városban akadt. Ott emelkedett a város főterén egy kis utca sarkán és apró vászárcsós ablakaival, hegyes, magas tetőzetével és örökké füstölő kéményeivel inkább hasonlított valami uri házhoz. A szó szoros értelmében nem is volt egyéb. A megyei urak háza volt, a melyet sűrűn látogattak, jelétül, hogy jó híre messze határig terjed. Tágas ud arán a szín sohasem volt ekhós kocsi híján s a tere néző ablakokból gyakran hallatszott a muzsika szó, az ének.

Akkor érte virágkorát, mikor a forradalmi idők jártak. A hazafi lelkesedés sehol sem nagyobb mint a terített asztalnál és aztán történelmi tény az, hogy a népek sorsát mindig asztal fölött intézték el a persák és görögök óta, a kiktől régen leleplezte már Atheneus, hogy náluk szövetség, barátság, szerelem vagy lakomából fejlett vagy azzá fejlődött. Az elnyomatás után aztán megcsappant egy kicsit a „Proféta” látogatottsága, de a hazafi bánat nem hagyta egészen tönkremenni. Most, hogy az alkotmányos világ első sugárát kerdték biztatón csillogni, másod virágzását élte. Nem történt rajta semmi változás, a vendégeszobák amott a kis utca felé, a kerthelyiség az udvar sarkában, az étterem és söntés ugyanazok maradtak, csak kívül messzelték egy kicsit világosabbra.

(Folytatása következik.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 október 1-től.

Menetrend a Nagy-Kikinda—nócskerek vasútvonalon

	3512	3514	3502
	v. v.	v. v.	v. v.
	I. II. III. osztály		
Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.			
Budapest ind.	6.30	8.25	2.35
Temesvár	9.50	11.39	4.09
Nagy-Kikinda	3.05	4.05	7.29
Karlova	4.09	4.46	8.04
Beodra	4.28	4.57	8.19
Török-Becsce—Aracs	5.38	5.56	9.02
Kumán	6.05	5.59	9.22
Melencze	6.40	6.15	9.42
Ellemér	7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek	7.33	6.51	10.15
Versecz	7.59	—	—
Versecz	11.59	—	—

	3501	3511	3513
	sz. v.	v. v.	v. v.
	I. II. III. osztály		
Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.			
Nagy-Becskek ind.	5.50	12.00	7.29
Ellemér	6.08	12.21	7.44
Melencze	6.30	12.51	8.16
Kumán	6.46	1.11	8.37
Török-Becsce—Aracs	7.11	1.49	9.19
Beodra	7.45	2.29	10.04
Karlova	7.56	2.42	10.22
Nagy-Kikinda	8.36	3.39	11.13
Temesvár	—	5.20	4.24
Budapest	1.20	—	7.10

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain

	3647	3601	3611
	v. v.	sz. v.	v. v.
	I. II. III. o.		
Versecz—Nagy-Becskek.			
Temesvár ind.	—	—	12.09
Versecz	5.50	2.29	—
Versecz-Rét	5.57	2.25	—
*Temes-Paulis	6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya	6.11	2.43	—
*Szivattyutelep	6.22	2.55	—
*Loudon-Tanya	6.29	3.04	—
Nagy-Margita	6.37	3.13	—
Zichyfalva	6.49	3.25	—
Györgyháza	7.01	3.40	—
Szécsénfalva	7.16	3.57	—
*Ó-Lécz	7.24	4.07	—
Kanak	7.33	4.18	—
Bóka	7.49	4.38	—
Szécsány	8.00	4.52	—
Párdány l. alul.			
Szécsány ind.	4.01	8.10	5.07
Szárcsa	4.27	8.24	5.24
*Lajosmajor	4.41	8.37	5.37
*Pusztá-Kenderes	4.50	8.43	5.46
Lázárföld	5.01	8.51	5.57
Nagy-Becskek-Bégapart	5.32	9.15	6.31
Nagy-Becskek	—	—	6.35
Nagy-Kikinda	8.36	—	11.13
Budapest	1.20	—	7.01
Temesvár	—	—	4.24

Nagy-Becskek—Versecz.

	3602	361
	sz. v.	v. v.
	1., 2., 3. o.	
Budapest ind.	6.30	—
Temesvár	9.50	—
Nagy-Becskek	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart	8.22	4.10
Lázárföld	8.50	4.43
*Pusztá-Kenderes	8.56	4.51
*Lajosmajor	9.2	4.59
Szárcsa	9.16	5.23
Szécsány	9.29	5.38
Szécsány	9.44	5.53
Bóka	9.57	6.08
Kanak	10.14	6.28
*Ó-Lécz	10.23	6.40
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy	10.32	6.57
Györgyháza	10.42	7.11
Zichyfalva	10.54	7.26
Nagy-Margita	11.09	7.55
*Loudon-Tanya	11.18	8.04
*Szivattyutelep	11.26	8.13
Bethlen-Tanya	11.39	8.27
*Temes-Paulis	11.47	8.37
Versecz-Rét	11.55	8.46
Versecz	11.59	8.50
Temesvár	3.16	—

Szécsány—Párdány.

	3702	3712
	v. v.	v. v.
	I. II. III. o.	
Szécsány ind.	9.34	5.43
Módos	9.56	6.15
*Fény	10.07	6.27
Párdány	10.18	6.39

Párdány—Szécsány.

	3713	3711
	v. v.	v. v.
	I. II. III. o.	
Párdány ind.	7.00	3.50
*Fény	7.13	4.03
Módos	7.27	4.18
Szécsány	7.50	4.41

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—6.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.

Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

2205. ki. szám 1893.

(99—3.2)

279. számhoz II. 1893.

(106—1.1)

Hirdetmény.

Az 1880. évi XXVII. tcz. 13. § a értelmében felhivatnak Nagybecskerek városában tartózkodó valamennyi hadmentességi díjkötelesek, akár itteni illetőségük akár nem, miszerint az idézett törvény szakaszában körülírt köteles bejelentéseiknek reájuk, esetleg a családfőre 1892. évben kivetett egyenes adó összegének hiteles kimutatása mellett (az adókönyvecske előmutatása által) a folyó 1893. évi február hó 28-ik napjáig a városi adóhivatalban annál is inkább tegyenek eleget: mert ellenkező esetben ezen mulasztás az idézett törvény 20. §-ában kiszabott pénzbírság esetleg megfelelő elzárási büntetés alá esik.

Figyelmeztetnek a hadmentességi díj kötelesek ezuttal arra is, hogy azok, kik Nagybecskerek városán kívül adóval megróva nincsenek, vallomásaikat tollba mondhatják, azok pedig, kik egyenes adót más községben is, vagy közvetlen a m. kir. adóhivatalnál fizetnek, vallomásaikat az illető községi előjáróság, illetve a m. kir. adóhivatalnál megerősíteni tartoznak, végre, hogy egy családfő, kinek több haddíjköteles családtagja van, a külön-külön teendő bejelentésben ezen körülményt jelezni tartozik.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi február hó 13-án.

Krsztics János,
polgármester.

Arverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint azon zálogtárgyak melyek az 1881. évi XIV. tcz. 15. §. értelmében lejártak, 1893. évi márczius hó 9-én délelőtti 9 órakor az alólirott intézet helyiségében nyilvános árverés alá kerülnek.

Elárvereztetnek mindazon tárgyak melyek 1892. évi december hó 31-ik napjáig lejártak és ezen tárgyak hosszabbítása csakis 1893. évi márczius hó 8-ig déli 12 óráig eszközölhető.

Nagybecskerek, 1893. évi február hó 16-án.

(109—3.1)

I. nagybecskereki zálogintézet.

A magyarádi és ménesi bortermelők szövetkezete

Aradon

ajánlja

magyarádi fehér, ménesi vörös és különleges fajborait, valamint méltóságos Atzél Péter ur saját termésű borait eredeti, kitűnő minőségben, mérsékelt áron számítva.

Árjegyzékek a képviselőség részéről bérmentve küldetnek.

Raktár és képviselőség Nagy-Becskerek és vidékére:

Ifj. Deutsch Józsefnél,
Nagy-Becskereken.

Iroda: Pataky-féle ház. — Pincze: Schwimmer-féle ház.

Együttal ajánlon: kitűnő minőségű pécsi fehér, villányi vörös és hegyi siller boraim nagy raktárát.

(15 30.22)

Ifj. Deutsch József.

Árlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságú kereskedelmi m. kir. ministerium az 1892. évi október hó 14-én kelt 57868. számú rendeletével a karlovai vasuti állomáshoz vezető hozzájáró utnak 450 méter hosszban való helyreállítását 4299 frt 85 kr. összeg erejéig jóváhagyta.

A fentemlitett munkálat foganatosításának biztosítása céljából az 1893. évi márczius hó 16-ik napjának d. e. 10 órájára a torontálmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálat végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5 százaléknyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat kitűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponkint megtekinthetők.

Kelt Nagybecskereken, 1893. évi február hó 15-én.

Torontálmegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

Hirdetmény.

Melencze községében megüresedett fogyasztási és italmérési adó üzletvezetői állásra, mely 800 forint évi fizetéssel javadalmaztatik, ezennel pályázat hirdettetik.

A kellően felszerelt folyamodványok alulírott községi előjáróságnál bezárólag 1893. évi február hó 26-ik napjáig nyújthatók be.

Kelt Melenczén, 1893. évi február hó 20-án.

(107—3.1)

Melencze községelőjárósága.

Pályázati hirdetmény.

Keresek egy a jegyzői teendőkhöz, különösen pedig az adóügyekben jártas egyént, ki állását 3—4 hónapra, esetleg tovább is, azonnal elfoglalhatja.

Javadalma: alkalmazhatóságához képest 1 forint 50 krtól, 2 forintig.

Kelt Sárafalván, 1893. évi február hó 20-án.

(108—3.1)

Seeler, jegyző.

233. szám 1893.

(104—1.1)

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. tcz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a perlaszi kir. járásbíróság 1892. évi 1547. számú végzése következtében Hering Zsigmond soproni ügyvéd által képviselt Seltenhofer Frigyes fiai soproni czég javára Torontálerzsébetlak község ellen 550 frt 01 kr. s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 850 frtra becsült 2 tüzi fecskendő, 2 koci és 3 tenyész-bikából álló ingóságok nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a perlaszi kir. bíróság 233.-1893. számú végzése folytán 50 frt 90 kr. hátr. tőkekövetelés, ennek 1892. évi július hó 29. napjától járó 6 százalék kamatai és eddig összesen 3 frt 70 krtban bírósággal már megállapított költségek erejéig Torontálerzsébetlak községhezánál leendő eszközölésére 1893. évi márczius hó 2-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tcz. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Perlaszon, 1893. évi február hó 9. napján.

Engl, kir. bírósági végrehajtó.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.

Egész évre
Félévre
Negyedévre
Egy óra
Egyes szá

Pleitz Fer. Pálnál
Nagybecskereken
utca 276.
Előfizetéseket
küldésére von
lamlások

politikai
csalotba
fuzióval

Ma me
ebben a

Annál er
fogás, m

az Appo
Távolság

mely bu
rint min

tölti az

zetet leg

melyet

Bécsből

„Itt a

arról, a

nak jele

részéről

bizalmas

nak s k

kombiná

párt vez

nának,

Apponyi

bogarait

teri kom

lyebb m

lyást, se

csak ak

miniszte

A „

A „

A „

A „

A „